

Sygn. akt *XIV U 1385/15*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XIV Wydział Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSO Artur Fryc</i>
Sędziowie:	
Protokolant:	Sekretarz sądowy Joanna Kurach-Szatkowska

po rozpoznaniu w dniu 15 grudnia 2015 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy W. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...)w W.

o ustalenie kapitału początkowego

na skutek odwołania W. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W.

z dnia 15 kwietnia 2015 roku nr (...)(...) oraz

z dnia 14 maja 2015 roku nr (...)(...)

zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. z dnia 15 kwietnia 2015 roku, nr (...)(...), a także decyzję z dnia 14 maja 2015 roku nr (...) -2003 stwierdzając, że wartość kapitału początkowego W. W. ustalona na dzień 1 stycznia 1999 roku wynosi 116.461,07 (sto szesnaście tysięcy, czterysta sześćdziesiąt jeden 07/100)złoty.

/-/ A. F.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15 kwietnia 2015 roku, znak (...) (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. ponownie ustalił kapitał początkowy W. W. na dzień 1 stycznia 1999 roku w kwocie (...)złoty.

Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. od 1 stycznia 1980 roku do 31 grudnia 1989 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego został ustalony na poziomie 83,16%. Podstawa wymiaru kapitału początkowego została obliczona poprzez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru przez kwotę bazową i wyniosła 1.015,54 złotych. Do ustalenia wartości kapitału początkowego ZUS nie uwzględnił okresu od dnia 1 listopada 1983 roku do 5 listopada 1993 roku, gdyż za ten okres brak było wynagrodzenia.

Jednocześnie ZUS poinformował wnioskodawczynię, że w celu przeliczenia wskaźnika wysokości kapitału początkowego należy dostarczyć akt urodzenia dziecka oraz oświadczenie o sprawowaniu osobistej opieki nad dzieckiem do momentu ukończenia przez nie czwartego roku życia, zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za okres zatrudnienia w (...) S.A. od dnia 7 września 1978 roku do dnia 29 stycznia 1979 roku, a za okres zatrudnienia w Spółdzielni (...) od dnia 1 sierpnia 1979 roku do dnia 5 listopada 1983 roku dokumentację płacową z archiwum przechowującego dokumenty po zlikwidowanych zakładach pracy, celem uwzględnienia prawidłowych kwot osiągniętego wynagrodzenia - w tym rekompensat pracowniczych. Zdaniem ZUS pomiędzy przedłożonymi dokumentami widniały rozbieżności.

(decyzja z dnia 15 kwietnia 2015 roku, k. nienumerowane akt kapitałowych ZUS)

Odwołanie od tej decyzji w dniu 5 maja 2015 roku złożyła W. W., wnosząc o ponowne przeliczenie kapitału początkowego. Odwołująca się wskazała, że ZUS do wyliczenia jej kapitału początkowego nie uwzględnił rekompensat z kol. 6 zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu. Odwołująca się zarzuciła również organowi rentowemu szereg naruszeń postępowania administracyjnego – w tym: art. 6,7,8 77 § 1 oraz 107 § 3 k.p.a.

Do odwołania W. W. dołączyła zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, odpis skrócony aktu urodzenia dziecka oraz oświadczenie, że od dnia urodzin córki przez następne cztery lata sprawowała nad nią osobistą opiekę.

(odwołanie, k. 2-4 akt sprawy)

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie, czym podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji i jej uzasadnieniu. Organ rentowy wskazał, że odmówił mocy dowodowej zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, gdyż nie była wpisana tam data urodzenia odwołującej się, a w toku postępowania wyjaśniającego przeprowadzonego z likwidatorem spółdzielni uzyskano nowe zaświadczenie, które spełniało wymogi formalne jednak podano inne wysokości wynagrodzeń za poszczególne miesiące i nie wskazano rekompensat.

ZUS wskazał również, że w dniu 14 maja 2015 roku została wydana nowa decyzja, którą to uwzględniono jako składkowy okres sprawowania osobistej opieki nad dzieckiem - zgodnie z przepisami ustawy z dnia 5 marca 2015 roku o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Kapitał początkowy ustalony na ową decyzją na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniósł (...) złotych.

W piśmie z dnia 6 lipca 2015 roku (data prezentaty ZUS) zatytułowanym „odwołanie na odpowiedź” W. W. zajęła stanowisko w odniesieniu do odpowiedzi ZUS na odwołanie od decyzji z dnia 15 kwietnia 2015 roku oraz odwołała się od decyzji o ponownym obliczeniu kapitału początkowego z dnia 14 maja 2015 roku. Ubezpieczona jak w poprzednim odwołaniu wniosła o uwzględnienie do wyliczenia jej kapitału początkowego rekompensat wypłacanych w okresie zatrudnienia przez spółdzielnię (...) od września 1981 roku do października 1983 roku oraz wskazała, że dokumenty w postaci zaświadczeń o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z tego okresu są opatrzone podpisami członka zarządu, samodzielnej księgowej oraz pieczęcią firmową, a jedyny brak jaki powoduje wątpliwości to brak daty jej urodzenia.

(odpowiedź na odwołanie, k. 13 akt sprawy, decyzja o ponownym ustaleniu kapitału początkowego, k. nienumerowane akt kapitałowych ZUS, pismo z dnia 6 lipca 2015 roku, k. 23-25 akt sprawy)

Na rozprawie poprzedzającej wydanie wyroku mimo prawidłowego zawiadomienia o terminie nikt się nie stawił i nie zajął ostatecznego stanowiska w sprawie.

Sąd Okręgowy XIV Wydział Ubezpieczeń Społecznych ustalił, co następuje:

W. W. od dnia 1 sierpnia 1979 roku do dnia 5 listopada 1983 roku pracowała w Spółdzielni Pracy (...) w W. jako chałupnik przy szyciu parasoli. W tym czasie od września 1981 roku do października 1983 roku otrzymywała wypłaty w gotówce spoza osobowego funduszu płac w postaci rekompensat. W okresie od września 1981 roku do grudnia 1981 roku odwołująca się otrzymywała rekompensaty w kwocie po 160 złotych miesięcznie. Od stycznia 1982 roku do października 1983 roku W. W. otrzymywała rekompensaty w kwocie po (...) złotych miesięcznie.

W dniu 15 września 2003 roku W. W. złożyła wniosek o ustalenie kapitału początkowego. Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego ZUS w dniu 10 sierpnia 2005 roku wydał decyzję, którą ustalił kapitał początkowy odwołującej się na dzień 1 stycznia 1999 roku, przy wykorzystaniu zaświadczenia wystawionego przez likwidatora Spółdzielni Pracy (...). W wyliczeniu tym nie uwzględniono rekompensat, gdyż likwidator ich nie wpisał do składników wynagrodzenia.

W dniu 18 marca 2015 roku W. W. złożyła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wniosek o ponowne przeliczenie kapitału początkowego.

Wobec powyższego w dniu 15 kwietnia 2015 roku ZUS wydał decyzję ponownie ustalającą kapitał początkowy odwołującej się, jednak do wyliczenia jego wysokości nie uwzględnił okresu sprawowania osobistej opieki nad dzieckiem do momentu ukończenia przez nie czwartego roku życia, okresu zatrudnienia w (...) S.A. od dnia 7 września 1978 roku do dnia 29 stycznia 1979 roku oraz rekompensat pracowniczych za lata 1981-1983, kiedy to odwołująca się pracowała na rzecz Spółdzielni (...).

W. W. odwołała się od tej decyzji. Do odwołania dołączyła odpis skrócony aktu urodzenia dziecka, zaświadczenia o zatrudnieniu o wynagrodzeniu w Spółdzielni (...) oraz oświadczenie, że od dnia narodzin przez cztery pierwsze lata córki sprawowała nad nią osobistą opiekę.

Wobec uzupełnienia dokumentacji ZUS w dniu 14 maja 2015 roku wydał decyzję, którą ponownie obliczył kapitał początkowy odwołującej się, uwzględniając przy tym okres osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem.

W. W. odwołała się również od tej decyzji, wskazując, że ZUS pomimo braku określenia daty urodzenia winien uwzględnić jej rekompensaty za lata 1981-1983.

Hipotetyczny kapitał początkowy przy uwzględnieniu rekompensat otrzymywanych w czasie pracy w Spółdzielni (...) w latach 1981-1983 wynosi (...) złotych. Współczynnik wymiaru kapitału początkowego wynosi natomiast 84,44 %.

(całokształt okoliczności sprawy, a w tym: świadectwo pracy, k.7akt kapitałowych, zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu: k. 8-10, k. 27-28 oraz k.33-34 akt kapitałowych, decyzja z dnia 15 kwietnia 2015 roku, k. 70 akt kapitałowych, decyzja z dnia 14 maja 2015 roku, k. 79 akt kapitałowych, zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, k. 5-9 i 12 akt sprawy, oświadczenie z dnia 5 maja 2015 roku, k. 10 akt sprawy, potwierdzona kopia odpisu skróconego aktu urodzenia dziecka, k. 11 akt sprawy, świadectwo pracy – dok. pracownicza, k. 44 akt sprawy)

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach niniejszej sprawy w tym dokumentacji pracowniczej dot. odwołującej się ze Spółdzielni (...), zaświadczeń o zatrudnieniu i wynagrodzeniu,

a także akt kapitałowych i zeznań W. W..

Mimo, iż organ rentowy kwestionował moc dowodową dokumentów w postaci zaświadczeń o zatrudnieniu i wynagrodzeniu odwołującej się ze Spółdzielni Pracy (...) (wystawione w 1988 roku) - z tego względu, że brakowało w nich daty urodzenia ubezpieczonej Sąd dał wiarę całemu zgromadzonemu w aktach sprawy materiałowi dowodowemu, gdyż przeprowadzone postępowanie dowodowe potwierdziło, że dokumenty te w istocie dotyczą odwołującej się i wykazują jej faktyczne dochody w latach 1981-1983.

W aktach organu rentowego prócz zaświadczeń z 1988 roku znajdują się również zaświadczenia wystawione w roku 1996 (k.27-28), w których to widnieje data urodzenia ubezpieczonej, a także zaświadczenia z 2005 roku wystawione przez likwidatora Spółdzielni Pracy (...) (k.33-34). Istotnym jest, że kwoty wypłat określone za poszczególne miesiące bez premii i świadczeń w naturze się ze sobą w większości pokrywają. Rozbieżności z w kolumnie 3 owych zaświadczeń widnieją jedynie w miesiącach: listopad 1981 roku, styczeń – maj 1982 roku, przy czym są to różnice w zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wystawionym przez likwidatora spółdzielni. Kwoty określone w tych miesiącach są wyższe aniżeli w zaświadczeniach z 1988 roku oraz 1996 roku. Powyższe świadczy przede wszystkim o tym, że wszystkie zaświadczenia (z 1988 roku, z 1996 roku oraz 2005 roku) dotyczą tego samego pracownika co z kolei prowadzi do wniosku, że pomimo braku określenia daty urodzenia zaświadczenie z 1988 uznać należy jako pełnowartościowy materiał dowodowy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie W. W. należało uwzględnić, co jednocześnie skutkuje zmianą decyzji ZUS z dnia 15 kwietnia 2015 roku, a także decyzji z dnia 14 maja 2015 roku poprzez uznanie, że wartość kapitału początkowego odwołującej się ustalona na dzień 1 stycznia 1999 roku wynosi 116.461,97 złotych.

Na wstępie wskazać należy, iż poza sporem była możliwość przeliczenia kapitału początkowego przy uwzględnieniu rekompensat za lata 1981-1983. ZUS kwestionował jedynie moc dowodową dokumentów (zaświadczeń o zatrudnieniu i wynagrodzeniu

z 1988 roku), którymi to określono wysokość przyznawanych rekompensat, gdyż

w stosownej rubryce pracodawca nie wpisał daty urodzenia pracownika. Dokumenty

te natomiast poza owym brakiem zawierają wszystkie elementy niezbędne do uznania ich za ważne, wystawione zgodnie ze stanem faktycznych i przez upoważnione do tego osoby. Wskazać bowiem należy, iż jest w nich określony podmiot, który dokumenty

te wystawił i są one podpisane przez samodzielną księgową oraz członka zarządu.

Poza sporem było również to, że odwołująca się w spornym okresie była zatrudniona w Spółdzielni Pracy (...), zatem w myśl art. 6 ustawy z dnia z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.) były to okresy składkowe. Poza kwestią sporną było również to, że pracodawca odprowadzał składki na ubezpieczenia społeczne.

Wskazać należy, iż zgodnie z przepisami § 22 Rozporządzenia Rady Ministrów

z dnia 11 października 2011 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. z 2011 r., nr 237 poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania oraz spółdzielczej umowy o pracę jest świadectwo pracy, zaświadczenie płatnika składek lub innego właściwego organu, wydane na podstawie posiadanych dokumentów lub inny dokument, w tym w szczególności: legitymacja ubezpieczeniowa i legitymacja służbowa, legitymacja związku zawodowego, umowa o pracę, wpis w dowodzie osobistym oraz pisma kierowane przez pracodawcę do pracownika w czasie trwania zatrudnienia.

Przewidziane w powołanym rozporządzeniu ograniczenia co do środków dowodowych będących podstawą ustalenia wysokości zarobków lub dochodów stanowiących podstawę wymiaru świadczenia, nie obowiązują jednak w postępowaniu sądowym. Do postępowania dowodowego w tym zakresie mają bowiem zastosowanie ogólne przepisy dotyczące przeprowadzania dowodów w procesie cywilnym. Stosowania przepisów ogólnych nie wyłączają także odrębne unormowania odnoszące się do postępowania w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych.

W związku z powyższym w postępowaniu przed Sądem, fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie mogą być dowodzone wszelkimi dostępnymi środkami, a do Sądu należy ocena ich wiarygodności (por. wyrok Sądu Najwyższego

z dnia 25 lipca 1997 roku, II UKN 186/97; wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 18 sierpnia 1993 roku, III Aur 294/93; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 1997 roku., II UKN 186/97; wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 4 marca 1997 roku., III AUa 105/97).

Odnosząc się do kwestii spornej należy zwrócić uwagę na Uchwałę Rady Ministrów z dnia 26 sierpnia 1981 roku w sprawie podwyższenia cen detalicznych niektórych artykułów żywnościowych (M.P.Nr 22, poz 200) i zarządzenie Ministra Pracy, Spraw Socjalnych oraz Finansów z dnia 28 sierpnia 1981 roku w sprawie szczegółowych zasad wypłacania rekompensaty z tytułu podwyżek cen detalicznych chleba i przetworów zbożowo-mącznych oraz odpłatności z tytułu korekty stawek żywieniowych (M.P.Nr 22, poz 201).

Podwyżka cen nastąpiła w dniu 31 sierpnia 1981 roku, a rekompensata przysługiwała wszystkim pracownikom i nie była wypłacana jedynie w sytuacji, gdy pracownikowi nie przysługiwało wynagrodzenie, lub zasiłek z ubezpieczenia społecznego.

Rekompensata przysługiwała od momentu podwyższenia cen i wypłacana była aż do momentu włączenia jej do wynagrodzenia. Z kolei rekompensata przysługująca od dnia 1 lutego 1982 roku zgodnie z uchwałą nr 24 Rady Ministrów z dnia 27 stycznia 1982 roku w sprawie rekompensat pieniężnych z tytułu wprowadzenia z dniem 1 lutego 1982 roku nowych cen detalicznych podstawowych artykułów żywnościowych, opału i energii (M.P. Nr 4, poz. 19) również wprowadzona została z tytułu podwyższenia cen detalicznych.

Ceny detaliczne podstawowych artykułów żywnościowych zostały podwyższone z dniem 1 lutego 1982 roku i to był moment wprowadzenia rekompensat. Rekompensaty przysługiwały wszystkim pracownikom i były ustalane na podstawie wynagrodzenia pracownika otrzymanego w styczniu 1982 roku. Ustalona rekompensata (o ile pracownik pracował ciągle w tym samym przedsiębiorstwie) nie była weryfikowana, była wypłacana cały czas w wysokości ustalonej w oparciu o wynagrodzenie ze stycznia 1982 roku, aż do momentu włączenia jej do poszczególnych składników wynagrodzenia.

Z treści § 16 pkt 1, a po zmianach z treści § 14 pkt 1 uchwały nr 24 Rady Ministrów z dnia 27 stycznia 1982 roku wynika, że rekompensata przysługiwała za każdy miesiąc kalendarzowy w stałej wysokości. W pkt 2 tego paragrafu zostało wskazane, że rekompensata ustalana była ponownie pracownikowi tylko wówczas, gdy nastąpiła indywidualna zmiana wymiaru czasu pracy lub zmiana zakładu pracy. Rekompensata nie przysługiwała tylko wówczas, gdy pracownikowi nie przysługiwało wynagrodzenie lub zasiłek z ubezpieczenia społecznego.

W przypadku odwołującej się żadna z tych sytuacji nie wystąpiła, więc od momentu ustalenia dla niej kwoty rekompensaty, tj. od momentu podwyższenia cen, do października 1983 roku miała wypłacaną rekompensatę. Od września 1981 roku w wysokości po (...)złoty miesięcznie, a od stycznia 1982 roku do października 1983 roku w kwocie po (...)złoty miesięcznie.

Jak już wskazano powyżej organ rentowy nie zakwestionował możliwości uwzględnienia rekompensat przy obliczaniu kapitału początkowego, a jedynie moc dowodową zaświadczeń o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z 1988 roku, gdyż zabrakło w nich daty urodzenia odwołującej się.

Sąd Okręgowy dokonując analizy zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego doszedł do przekonania, że sporne zaświadczenia są zgodne ze stanem faktycznym i dotyczą odwołującej się oraz uzyskiwanych przez nią dochodów. Do takiego przekonania Sąd doszedł po przeanalizowaniu i zestawieniu ze sobą dokumentów w postaci zaświadczeń z 1988 roku, 1996 roku oraz 2005 roku.

We wszystkich zaświadczeniach w rubryce 3 określono wypłaty z osobowego funduszu płac miesięcznie, bez premii i świadczeń w naturze. Kwoty wynagrodzeń określone w tej kolumnie zaświadczeniem z 1988 roku pokrywają się z kwotami wskazanymi w kolumnie 3 z zaświadczenia z 1996 roku, nie pokrywają się natomiast co do miesięcy: listopad 1981 roku, a także od stycznia do maja 1982 roku w zaświadczeniu wystawionym przez likwidatora Spółdzielni. Istotnym jest iż kwoty określone zaświadczeniem z 2005 roku we wskazanym zakresie są wyższe. Należy również

wyeksponować, że w kolumnie nr (...) owych zaświadczeń winny być określone wypłaty spoza osobowego funduszu płac w gotówce. W zaświadczeniu z 1988 roku wyszczególniono kwoty rekompensat od miesiąca września 1981 roku do miesiąca października 1983 roku, czego nie wyszczególniono w zaświadczeniach z 1996 roku oraz z 2005 roku.

W ocenie Sądu Okręgowego należało uwzględnić najwcześniejsze zaświadczenie, gdyż nie ulega wątpliwości, że przedstawia ono rzeczywistość osiągnięte przez W. W. dochody.

Jak już wyżej wskazano uprawnienia pracowników zatrudnionych w uspołecznionych zakładach pracy były jednolite i przyznane wszystkim pracownikom (prócz wskazanych wyżej wyjątków) Uchwałą Rady Ministrów z dnia 26 sierpnia 1981 roku w sprawie podwyższenia cen detalicznych niektórych artykułów żywnościowych (M.P.Nr 22, poz 200) i zarządzenie Ministra Pracy, Spraw Socjalnych oraz Finansów z dnia 28 sierpnia 1981 roku w sprawie szczegółowych zasad wypłacania rekompensaty z tytułu podwyżek cen detalicznych chleba i przetworów zbożowo-mącznych oraz odpłatności z tytułu korekty stawek żywieniowych (M.P.Nr 22, poz 201), a także uchwałą Rady Ministrów nr(...) z dnia 27 stycznia 1982 roku w sprawie rekompensat pieniężnych z tytułu wprowadzenia z dniem 1 lutego 1982 roku nowych cen detalicznych podstawowych artykułów żywnościowych, opału i energii (M.P. Nr 4, poz. 19).

Skoro zatem W. W. była pracownikiem uspołecznionego zakładu pracy to w spornym okresie bez wątpienia przysługiwały jej rekompensaty, a w związku z tym, że stanowiły składową zarobku odwołującej się, to należy jej uwzględnić do wyliczenia kapitału początkowego – zgodnie z wartościami wskazanymi w kolumnie 6 zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z 1988 roku.

Powyższe znajduje swoje potwierdzenie w art. 17 ust.3 ustawy z dnia 27 stycznia 1968 roku o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z dnia 27 stycznia 1968 roku), zgodnie z brzmieniem, którego za zarobek z tytułu zatrudnienia w uspołecznionych zakładach pracy uważa się wypłaty w gotówce i w naturze, dokonane z osobowego funduszu płac.

Wskazany wywód nie stoi również w sprzeczności z treścią § 16 ust. 1 pkt 3 oraz pkt 5 Zarządzenia Ministrów: Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 28 sierpnia 1981 roku w sprawie szczególnych zasad wypłacania rekompensaty z tytułu podwyżek cen detalicznych chleba, i przetworów zbożowo-mącznych oraz zasad odpłatności z tytułu korekty stawek żywieniowych, zgodnie z brzmieniem których rekompensaty były wpłacane przez uspołecznione zakłady pracy poza planowanym funduszem płac i nie wchodziły do podstawy ustalenia składek na ubezpieczenia społeczne, emerytur, rent i zasiłków z ubezpieczenia społecznego oraz innych świadczeń socjalnych.

Nie ma bowiem znaczenia, że rekompensat nie wliczało się do ustalenia składek na ubezpieczenia społeczne oraz wskazanych wyżej świadczeń, skoro rekompensata stanowiła faktyczny i wypłacany uprawnionym osobom zarobek, którego wysokość należy wliczyć do ustalenia wysokości kapitału początkowego.

Już tylko na marginesie wskazać należy (mimo, iż jest to kwestia bezsporna) o możliwości uwzględnienia wartości rekompensat do ustalenia wysokości podstawy wymiaru Zakład Ubezpieczeń Społecznych wypowiedział się na łamach portalu baza wiedzy ZUS, gdzie wskazano, że (...) do zarobków przyjmowanych do ustalenia podstawy wymiaru dolicza się także rekompensatę wypłaconą pracownikowi obok wynagrodzenia lub zasiłków z ubezpieczenia społecznego - przy czym bez znaczenia pozostaje fakt, czy rekompensata objęta była składką na ubezpieczenia społeczne, czy też nie (...).

Wobec powyższego, uznając odwołanie za uzasadnione Sąd Okręgowy w Warszawie zmienił obie decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, ustalając wysokość kapitału początkowego odwołującej się na dzień 1 stycznia 1999 roku w wysokości 116.461,07 złotych – zgodnie z hipotetycznym wyliczeniem przedłożonym w toku postępowania rentowego przez ZUS.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy w Warszawie XIV Wydział Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w wyroku.

SSO Artur Fryc